

Manifestările Darclee: Câteva precizări

În urma publicării în ziarul dumneavoastră din 29 iulie a articolului intitulat "Dialoguri simfonice despre muzica Brăilei și oamenii ei", facem următoarele precizări:

•Master Class și Masterat nu este totuuna, contrar a ce s-ar putea crede la lectura articolului menționat. Masteratul este un grad academic, între licența universitară și doctorat. Master Classes înseamnă cursuri de Măiestrie Artistică, oferite de maestri. Prezența la Brăila în aceste zile, la Cursurile de Măiestrie Artistică, Master Classes, ale sopranei Mariana Nicolescu a atator tineri artiști din țara noastră, din alte țări ale Europei, din China și din Statele Unite vorbește de la sine despre rolul marii artiste în destinul acestora. Invitată să susțină Master Classes la New York, Lausanne, Graz sau Cardiff, Mariana Nicolescu a stabilit la Brăila centrul marii școli de canto pe care o reprezintă, în contextul manifestărilor așezate în lumina figurii emblematice a Festivalului și Concursului Internațional de Canto, Hariclea Darclee.

•Soproană mondial recunoscută, inclusiv de noile generații, Mariana Nicolescu și-a pus în mod gratuit toată energia în slujba aducerii în actualitatea internațională a numelui istoric al legendariei sopranei Hariclea Darclee, a cărei memorie brăilei o îndrăgesc, dar pe care artiștii în devenire din ziua de azi n-aveau și nu au cum s-o cunoască din lipsa înregistrărilor. Iată căsătorită în primul rând demersului Mariane Nicolescu, peste 1500 de tineri din 45 de țări și 5 continente s-au înscris până acum la extraor-

dinarele manifestări brăilene dedicate Haricleei Darclee.

•Mariana Nicolescu nu avea și nu are nevoie de nici un nume altul decât al său

tru care suntem recunoscători autorităților locale, a reprezentat numai o parte din efortul financiar impus de o manifestare internațională de asemenea anvergură.

pentru a crea un Concurs și un Festival Internațional de Canto, sau pentru a oferi Master Classes. Numele și prestigiul său erau și sunt arhifosciente pentru a crea asemenea manifestări în numele propriu, în țară sau în străinătate. Dar a preferat și preferă dea o nouă dimensiune în conștiința contemporană marilor noastre valori din trecut.

•Contribuția financiară a Brăilei la Festivalul și Concursul Internațional de Canto "Hariclea Darclee" din 2007, pen-

Celelalte fonduri au fost reunite de Mariana Nicolescu personal.

•Insultele adresate în articol Primăriei și membrilor Consiliului Municipal Brăila sunt total nejustificate. Nici Primăria, nici Consiliul Municipal, nici contribuabilii brăileni nu au cheltuit un singur leu pentru invitațiile, programele și afișele de la Master Classes sau ale Festivalului și Concursului Internațional de Canto "Hariclea Darclee".

Fundația Darclee

Diplomă de "cel mai bun fotograf" pentru Elena Bălea

• Brăileanca studiază arta fotografică la Școala Populară de Arte "Vespasian Lungu", la clasa prof. Viorel Neagu

În organizarea Centrului de Cultură "Augustin Bena" din Alba, în perioada 17 - 23 iulie s-a desfășurat prima ediție a Taberei Naționale de Artă fotografică "Studio în aer liber", deschisă elevilor din centrele de cultură și școlilor populare de artă din țară. Au participat elevi de la Școlile populare de artă din județele Alba, Brăila, Galați, Hunedoara, Constanța și Cluj-Napoca.

De la Școala de Arte "Vespasian Lungu" din Brăila au fost selectate să participe două eleve, Andreea Oana Manolescu - aflată în primul an de studiu și Elena Daniela Bălea, în anul II de studiu, ambele îndrumate prof. Viorel Neagu. În urma evaluării lucrărilor, Elena Bălea a obținut, din partea organizatorilor, diploma de "Cel mai bun fotograf al taberei".

Proiectul s-a dorit a fi, deopotrivă, un schimb de experiență benefic pentru evoluția tinerilor fotografi, cursanți ai claselor de artă fotografică, o modalitate de stimulare și motivare a acestora pentru creație în decorul natural al Munților Apuseni, precum și realizarea unui exercițiu de comunicare și socializare prin artă. Fiecare zi a fost un atelier de specialitate cu temă dată, iar cursanții au rezolvat tema prin realizarea unor materiale în teren. În fiecare seară, materialele au fost vizionate, iar cel mai bun cursant al zilei a primit un premiu. În ultima seară a fost prezentat tinerilor film documentar realizat în totalitate de Centrul de Cultură "Augustin Bena" Alba, Obiceiuri și tradiții uitate: "Înmormântarea Fasangului". Toti participanții au primit la plecare diplome de participare. Cele mai bune lucrări realizate au rămas, însă, la Alba, unde vor fi prezentate într-o amplă expoziție care va fi organizată în luna octombrie cu prilejul zilelor Centrului de Cultură "Augustin Bena". Întreaga manifestare a fost coordonată de prof. Marius Moga, tatăl celebrului compozitor, în calitate de profesor la Școala Populară de Arte din Alba.

Tabăra s-a desfășurat la Pensiunea "Izvorul Muntelui" din Ampoia, județul Alba, cazarea și masa fiind gratuite, fiind asigurate de organizatori, în timp ce transportul a fost asigurat de instituțiile participante sau de către participanți. (A.B.)

Cui nu-i place Harry Potter?

În fața Bibliotecii Județene „Panait Istrati” din Brăila, am întâlnit o domnișoară de numai 5 anișori, care-și aștepta frații. Am intrat în vorbă cu ea, din dorința de a afla, direct „de la sursă”, dacă, într-adevăr, toți copiii sunt pasionați de Internet, de jocuri video și de...Harry Potter, așa cum susțin, cu înverșunare, cei care apar, în mod frecvent pe sticlă, hotărâți să ne dea sfaturi în materie de creșterea și educarea copiilor.

Dulcica noastră, în timp ce își aranja rochița, ne-a dezvăluit că Mihnea, fratele ei de 10 ani, îi citește în fiecare seară, înainte de culcare câte o povestioară. Am fost plăcut surprinși când am aflat că știa toate povestile copilăriei „clasic”, inocente. Avea habar de „Scufița roșie”, „Degetica”, „Cenusăreasa”, „Frumoasa și bestia”, „Capra cu trei iezi”, „Albă-ca-zăpada și cei șapte pitici” și multe altele. Cea din urmă este preferata ei. Am intrat-o dacă îi place să se uite la desene animate, iar ea ne-a răspuns că „asa și-asa”. Cum puteam noi să plecăm fără să o întrebăm dacă îi place „Harry Potter”, acea serie care a făcut furori în întreaga lume?! Răspunsul ei a fost scurt și la obiect: „NU!” Nu-i plac nici „Spioanele”, nici „Witch” nici alt desen animat, trendy. Ei îi plac povestile. Așadar, nu vă mai alarmați așa, dragi specialiști, nu toți copiii sunt la fel. E adevărat că mulți părinți petrec din ce în ce mai puțin timp cu fiii/ficele lor, din dorința de a le crea un viitor mai bun, dar asta nu înseamnă că trebuie să generalizăm, și să ne alarmăm că societatea „de mâine”, va fi una de inculte și de inadaptați. Iată că și frații noștri ei îi împărtășesc aceeași plăcere pentru lectură, din moment ce preferă să-i citească surioarei sale mai mici, la culcare, în loc să mai joace un level pe ultimul model de Play Station, cumpărat de mama, din Italia. Acest caz este unul dintre multele (nu unicul) menite să ne determine să ne gândim de două ori înainte de a cataloga ceva ce abia acum se formează: Generația de mâine!
Andreea ORĂȘEANU

Involuția din epoca informatizării

Un studiu realizat de curând în școlile de pe coasta de sud a Australiei a scos la iveală faptul că pentru peste 150.000 de elevi scrierea de mână este un lucru aproape imposibil de realizat. Cauza este folosirea intensă a calculatorului și a telefoanelor mobile atunci când vine vorba de comunicare în scris. Cu toate că studiul a fost realizat peste ocean și România se confruntă cu o situație similară. Încă nu s-a întreprins un astfel de studiu la noi în țară pentru a se vedea cum stau elevii noștri la capitolul scriere de mână, dar cu siguranță că în cazul în care acest lucru s-ar întâmpla, rezultatele nu ar fi nici pe departe satisfăcătoare. Și nu mă refer doar la lizibilitatea scrierii de mână a elevilor care lasă mult de dorit (nu se mai fac ore de caligrafie în clasele primare), ci și la scrierea corect gramatical care este dezastuoasă. La o privire mai atentă aruncată pe caietele sau pe lucrările scrise ale elevilor se va constata că mulți dintre ei nu știu unde să folosească cratima, virgula sau pur și simplu fac greșeli de scriere omitând litere.

Este evident că lucrurile acestea se întâmplă din cauza lipsei de exercițiu. Tinerii de azi petrec foarte mult timp scriind sms-uri pe telefonul mobil, accesoriu nelipsit din geanta oricărui elev (niciodată nu am înțeles de ce un puști de 12-13 ani sau chiar mai mic are așa o nevoie stringentă de mobil), sau e-mail-uri pe calculator, comunicarea

pe mess e cel mai tare trend la ora actuală. Toată lumea știe că exprimarea pe mess, pe chat, prin sms-uri se face folosind tot felul de prescurtări care mai de care mai neobisnuite, fără semne de punctuație, practic ignorând orice regulă a gramaticii limbii române.

Neexersând scrierea de mână, caligrafic și corect gramatical, tinerii nu au cum să se descurce onorabil în privința aceasta. Mai mult, prin acest mod de comunicare gândurile sunt exprimate într-un mod superficial. Folosirea puținelor cuvinte (și acelea prescurtate) duce în timp la pierderea capacității de exprimare integrală și eficientă a ideilor.

Nu vreau să blamez progresul tehnic, calculatorul și telefoanele mobile ne sunt foarte folositoare, însă folosite în exces, mai mult decât este nevoie, pot avea efecte negative. Am vorbit aici doar de pierderea deprinderii de a scrie corect, dar mai sunt și dependenta de internet și alienarea socială care rezultă din aceasta. Poate dacă părinții ar lua niște măsuri, ca de exemplu stabilirea unui timp limită pe care copiii are voie să-l petreacă în fața calculatorului sau să nu le mai cumpere telefoane mobile la vârste atât de fragede (acum serios, considerați că un copil nu poate supraviețui fără telefon mobil?) poate am reuși să minimalizăm efectele negative pe care această epocă a informatizării în care cu toții trăim le are asupra copiilor noștri.

Adriana-Laura BARANGĂ

În regia Cătălinei Buzoianu.

"Cântarea Cântărilor", coproducție româno-franceză jucată în Franța

Spectacolul "Cântarea Cântărilor, versiunea rock", o coproducție româno-franceză, în viziunea regională a Cătălinei Buzoianu, se va juca, pe 2 august, în regiunea Provence-Alpes-Cote d'Azur (Franța), la Chateau de Lourmarin, se precizează pe site-ul oficial al Institutului Cultural Român (ICR) Paris.

Spectacolul, realizat de Chateau de Lourmarin împreună cu Asociația Mnemosyne, este o producție artistică ce îmbină muzica și teatrul, bazându-se pe textul biblic "Cântarea Cântărilor". Scenografia este semnată de Delia Tancău, coregrafia de Mălina Andrei, iar pe scenă se vor afla actorii Filip Ristovski Risio și Iliana Marche.

"Cântarea Cântărilor, versiunea rock" beneficiază de muzica artistului Sylvain Gouvernaire, cunoscut în rândul iubitorilor rock-ului pentru albume precum "Crossing the desert" și pentru prestația sa la chitară, alături de trupa "Iris".

Cătălina Buzoianu nu este la primul contact cu lumea teatrală din Franța, ea fiind cunoscută pentru spectacolele sale după texte de Pirandello, Strindberg sau Panait Istrati, montate la teatrele Toursky (Marsilia) și Gypsite.

Tot la Chateau de Lourmarin, regiunea a prezentat, în 2004, în premieră mondială, un spectacol după piesa "Le premier homme", de Albert Camus, se mai arată pe site-ul citat.

Regizorul Cătălina Buzoianu, cea care de-a lungul carierei a descoperit, a modelat și a schimbat destine, reprezintă pentru teatrul românesc furnizorul constant de talente incontestabile. Născută la 13 aprilie 1938, la Brăila, într-o familie de intelectuali, este sprânjită și încurajată să-și descopere talentul și menirea și urmează Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică. După absolvire o perioadă semnează regia spectacolelor „Pescărușul”, „Bolnavul închipuit”, dar și

„Poveste de iarnă” puse în scenă la Teatrul din Iasi, dar și pe cea a pieselor „Peer Gynt” și „Tinerete fără bătrânețe” în Piatra Neamț. Măiestria și răbdarea cu care construiește fiecare rol, atenția acordată la cel mai mic detaliu, sunt calități remarcate de directorii teatrelor bucurestene.

Dar pentru a demonstra, dacă mai era nevoie, calitățile de regizor complet, Cătălina Buzoianu pune în scenă „Lumea pe lună”, „Icoană pe rug”, „Oedip”, spectacole de operă montate la Ateneul Român, Opera Română, dar și în Lucerna - Elveția. Prin mâna ei trec sute de studenți ai secției de regie de la UNATC, dar și nenumărați actori pe care îi ajută la început de drum, considerându-se o „maestră a sanselor ratate”. De-a lungul carierei a fost distinsă de trei ori cu Premiul UNITER, dar a primit și distincții internaționale în Polonia, în 1980, „Amicus Poloniae” și în 1995, în Italia, premiul „Salvo Randone”. (A.B.)